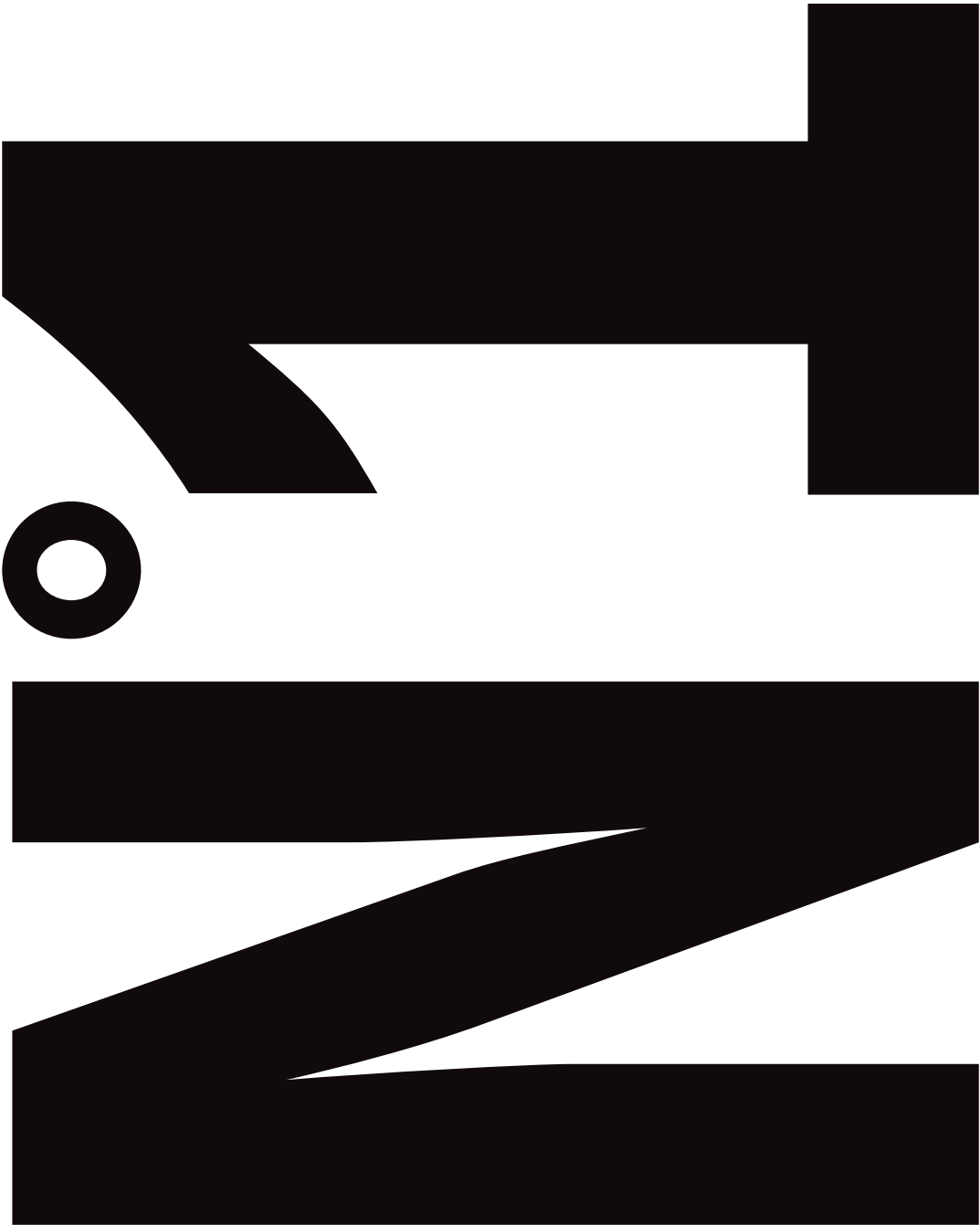

Ik heb een basis

‘Geen bloem
zonder wortels’

in

— N° 1 — Wie mij een beetje kent, weet dat ik sta voor ‘basics’ in elke kledingkast. Dat geldt niet alleen voor je kast. Ook in het dagelijks leven heb je een stevige basis nodig om verder op te bouwen. Het is de fundering die zorgt dat je een stabiel leven kunt leiden. Kijk eens goed naar je jeugd, je thuis, je herinneringen en je intuïtie. Ze laten zien wie je bent en waar je nu staat.

‘My home
is my cas

DNA

Als ik kijk naar mijn eigen DNA, naar daar waar ik vandaan kom en waar mijn basis is gelegd, dan zie ik mijn familie. Zij hebben me belangrijke waarden meegegeven, zoals nuchterheid, creativiteit en authenticiteit. Ik geloof sterk dat de waarden uit je jeugd nog elke dag bepalen wie je bent en wat je uitstraalt. Geldt dat ook voor jou? Wat is precies jouw DNA en wat heeft het je gebracht?

Om te laten zien waar ik vandaan kom, wil ik je graag voorstellen aan mijn familie. Laat ik beginnen met mijn vader, die altijd als een soort rots in de branding in ons gezin staat. Alles wat hij ziet, kunnen zijn handen maken. Hij werkte als technisch tekenaar bij de omroep. Mijn moeder is een ondernemer in hart en nieren. Ze had een eigen schoonheidssalon, exploiteerde sauna's en had later diverse modezaken. Ik wilde eigenlijk advocaat worden, maar het ondernemersbloed kruipt waar het niet gaan kan, dus begon ik samen met mijn moeder twee kleine warenhuizen. Van haar heb ik die commerciële inslag en de drang om groots te denken. Mijn oma had ook een belangrijke rol in mijn jeugd. Omdat mijn moeder veel werkte, werd ik voor een groot deel opgevoed door oma Beekman. Mijn oma was een sterke, conservatieve vrouw met oog voor detail. Een dame in korset en met keurige jurken aan. Zij was een stabiele factor in mijn jeugd en van haar heb ik misschien mijn conservatieve inslag. Ik houd bijvoorbeeld niet echt van veranderingen.

Mijn ouders, mijn opa's en oma's, mijn zes jaar jongere zus. Met z'n allen maken ze deel uit van mijn DNA. Ons gezin was harmonieus en hecht, en ik denk met weemoed terug aan onze tijd in het Gooi, in de jaren zeventig. Mijn moeder werkte hard en nee, ze wachtte 's middags niet met thee en koekjes op de kinderen. Maar dat betekent niet dat ik dit miste. Want als ze er niet was, dan was ze er op een of andere manier toch. We hadden onze vaste momenten. Op vrijdagavond ging bijvoorbeeld alles aan de kant voor onze gezellige thuisavond. Dan werden er koekjes of cake gebakken, die we voor de televisie opaten. Of we waren creatief met Nesquik en plakten simpele biscuitjes op elkaar met boter. We speelden spelletjes zoals Pim Pam Pet of zelfgemaakte memory. Het hoefde niet heel luxe te zijn. Wij konden echt van niets iets maken, maar hadden voor mijn gevoel alles. En dat wat we met

anderen konden delen, werd absoluut gedeeld. Mijn ouders gaven soms hele bankstellen weg aan mensen die het nodig hadden. Want als je kunt delen, kun je vermenigvuldigen. Dat is een prachtige les waar ik nu nog steeds naar leef. Door deze waarden van mijn familie, heb ik voor mijn gevoel een heel rijke jeugd gehad. Toch waren er genoeg momenten dat ik dit niet heb ingezien en recalcitrant tegen schenen aan schopte. Soms had ik het gevoel dat er te veel van mij werd verwacht. In alles werden mijn zusje en ik gehoord, van de keuze voor een nieuw bankstel tot die van de vakantiebestemming, maar dat betekent ook dat je je vroeg verantwoordelijk voelt. Ik wilde het ideale kind zijn, maar kon dit niet altijd. In plaats van stofzuigen, wilde ik soms gewoon liever buitenspeelen. Als je ouder wordt, besef je pas: waarom maakte ik toen zoveel ruzie? Waar ging het over? Kijk wat je hebt! Op een gegeven moment – bij mij kwam dit rond mijn dertigste levensjaar – besloot ik mijn jeugd als een spiegel te gebruiken. Ik ben blij met mijn nest en ik ben trots op wat het me heeft gebracht. Zou jij dit ook kunnen, denk je? Probeer een eerlijke blik te werpen op je basis, en zie hoe waardevol deze is.

Mijn DNA

Naarmate je ouder wordt, zie je steeds beter hoezeer je op je ouders lijkt. Het is de status-quo van je uitstraling, de basis waarop je voortborduurde. Kijk maar hoe dit voor mij werkt:

Meegekregen van mijn moeder:

- _ Mijn moeder denkt in mogelijkheden. Van haar heb ik de drang om groots te denken.
- _ Ze legt verbanden. Ze koppelt ideeën aan mensen, bedrijven aan andere bedrijven, mensen die elkaar kunnen aanvullen, enzovoorts. Daarin ziet ze altijd het grotere geheel. Ook ik ben van mening dat je nooit iemand voor niets ontmoet.
- _ Mijn moeder is een onuitputtelijke bron van energie. Snel en altijd in beweging.
- _ Ze is altijd positief. Voor elk probleem is een oplossing.

—opdracht 1— Maak een top 5 van de belangrijkste kernwaarden, oftewel de basiswaarden die je van huis uit hebt meegekregen. Straal je die uit?

Als voorbeeld geef ik je een paar kernwaarden:

- Authentiek
- Spontaan
- Eerlijk
- Puur
- Creatief
- Toegankelijk
- Eigenzinnig

—opdracht 2— Maak af en toe weer eens contact met het kind in jezelf, door jezelf af te vragen: waar heb ik nu echt eens zin in? Wat wil ik ontdekken? Fantaseer zoals een kind dat doet. Wees spontaan, blij, eerlijk, nieuwsgierig, creatief, intiem, puur en verwonderd.

Meegekregen van mijn vader:

- Mijn vader is een creatieve man. Wat zijn ogen zien, kunnen zijn handen maken.
- Hij kan heerlijk op zichzelf zijn, bijna kluizenaarachtig. Ik zou ook dagenlang in mijn eentje door de tuin kunnen banjeren.
- Hij is een echt mensenmens. Dat hij er altijd voor zijn vrienden en familie wil zijn, dat zit ook in mij.
- Hij luistert echt naar je, zonder te oordelen. Hij heeft respect voor ieder mens.
- Zijn liefde voor dieren en de natuur is groot.
- Mijn vader ziet alles. Wanneer hij iets moois ziet, slaat hij dit op en bewaart hij het. In ons brein zit een luikje naar creativiteit dat op het juiste moment opengaat.

Nostalgie in al je zintuigen

Hoe vaak neem je werkelijk de tijd om stil te staan bij de momenten waarop je echt gelukkig was? Dat gevoel van een eerste verliefdheid, een vakantie uit je jeugd, je eerste kerst samen, een familie-etentje, betaald van je allereerste salaris. Het werkt verhelderend: door bewust terug te denken aan een gelukkig moment dat je met dierbaren hebt beleefd, voel je beter waar je nu staat. Het kan bijvoorbeeld zijn dat je, door te denken aan jouw jeugdherinnering, meer vertrouwen krijgt in jezelf en wat voor persoon jij bent. Of je realiseert je, door te denken aan je strenge opa, waar je drive vandaan komt om voor niet minder dan het beste te gaan. Nostalgische gedachten maken dat je steviger op je grondvesten staat. Zo sluit ik soms mijn ogen en denk ik met al mijn zintuigen terug aan een van de vele uitjes naar de dierentuin die ik als kind heb gemaakt. Dat soort familie-uitstapjes waren voor mij puur geluk. We liepen soms wel met z'n tienen, inclusief mijn opa en oma's, op ons paasbest langs alle dieren. Mijn oma's in hun conservatieve jurken en regenmantels en mijn zusje en ik bijna net zo keurig gekleed in jurkjes die liever niet vies mochten worden.

De apen intrigeerden mij het meest. Apen zijn zo puur en onbevlekt, net als kinderen. En wat ruiken ze heerlijk muf. Ik kon er helemaal in opgaan. Tijdens het wandelen stopte oma

Beekman me af en toe een boterbabbelaar of mintdropje toe. Terwijl mijn vader, met zijn donkere baard en een stoer leren jack, weer eens zoek was omdat hij de dieren fotografeerde, probeerde mijn moeder de boel bij elkaar te houden. Ik zie haar voor me met haar *Dynasty*-krullen, een grote bril op en zo'n uitlopende geruite rok aan. Meestal had ze van tevoren een route uitgestippeld, dus alles leek heel organisch te verlopen.

Eten was een terugkerend verschijnsel in onze gezelligheid: in de rij voor frietjes, een tussenstop voor koffie met appeltaart en als afsluiter vaak met z'n allen naar de Chinees of eten bij oma Beekman. Zoals we daar samen aan een grote tafel zaten, met véél loempia's, babi pangang, tjaptjoi en kroepoek. Als ik met al mijn zintuigen terugdenk aan deze gelukkige momenten, word ik even 'intiem' met degenen die er niet allemaal meer zijn. Dan draag ik ze toch weer even bij me. Het zijn de herinneringen die je vormen. En het is bijzonder om te zien dat de geschiedenis zich nu herhaalt. Mijn zoon gaat ook met zijn opa en oma en zijn ouders naar de dierentuin, maar nu lopen we daar rond op onze eigen manier. Ik ben op zulke momenten bijvoorbeeld veel gemakkelijker gekleed dan vroeger. Ik ben dan meer één met de kinderen. Dan besef ik dat ik precies tussen mijn twee oma's in zit. De een was vrij conservatief en de ander nogal rebels. Dat vind ik mooi om waar te nemen. Ik wil je laten zien dat wegdromen in het verleden je in staat stelt om op te laden en dicht bij je huidige zelf te zijn. Je herinneringen sterken je in wie je nu bent. Koester ze, en je koestert jezelf.

— opdracht 3 — Denk met al je zintuigen terug aan een herinnering die je gelukkig maakt. Schrijf alle details op: wat ruik je? Wat proef je? Wat hoor je? Wat zie je? Wat droeg je? Wat voelde je?

— opdracht 4 — Draag iets bij je waar jouw geschiedenis in schuilt. Kleding of accessoires met een verhaal, zoals de ketting van je oma, de pen van je opa, de ring van je moeder. Je zult merken dat het je sterkt in je zijn.

Nostalgie is voor mij...

_ Wandelstokken	_ Gele vla
_ Glas in lood	_ Bietjes
_ Muziek van Nana Mouskouri	_ U2
_ Een oude fauteuil met voetenbankje	_ Croissantjes
_ Barbra Streisand	_ The Beatles
_ Een tinnen servies	_ Een schilderij van mijn grootouders, met daarop een zonnig korenveld
_ Dolly Parton	

Wat is nostalgie voor jou?

Basisgarderobe

Zoals je innerlijk is gebouwd op een stevige fundering, zo zou dat moeten gelden voor je uiterlijk. Een goede basisgarderobe is het halve werk, zeg ik altijd. Hij hoort thuis in je kledingkast. Toch heeft nog niet iedereen zo'n basisgarderobe. Zonde, want met eenvoudige elementen kun je in een handomdraai goed voor de dag komen, kun je bij wijze van spreken 's ochtends vroeg uitkiezen met je ogen dicht. Kwaliteitsbasics zijn het absolute minimum dat jij nodig hebt om oneindig mee te kunnen combineren. Ze kunnen daardoor honderd keer meer waard zijn dan dure tierelantijntjes. Maak daarom kennis met je ultieme basisgarderobe, twaalf stuks, van jas tot tas:

Jas tot tas

_ 01 **jas**

geeft door de vorm een bepaalde eerste indruk (trenchcoat, leren jasje, poncho, wollen jas)

_ 02 **colbert**

een extra laagje of kraagje dwingt respect af

_ 03 **vest/trui**

geeft bewegingsvrijheid, in allerlei stoffen, materialen en vormen

_ 04 **blouse**

een snelle vorm van vrouwelijkheid en elegantie

_ 05 **top/T-shirt**

versterkt je eigen stijl met een extra kleur of laagje

_ 06 **jurk/rok**

laat zien dat je in jezelf gelooft

_ 07 **broek**

geschikt voor elke gelegenheid waarin jeans niet passend is

_ 08 **jeans**

goed te combineren, zit als een tweede huid

_ 09 **lingerie**

ook je borsten en billen moet je serieus nemen; zij bepalen hoe je bovenkleding zit

_ 10 **accessoires**

maken je outfit af

_ 11 **schoenen**

zijn de puntjes op de i

_ 12 **tas**

weerspiegelt wie je bent

Deze twaalf elementen zijn onderling met elkaar verbonden door:

- _ De juiste pasvorm (laat het aansluiten op je lijf)
- _ Comfort (jij moet je er lekker in voelen)
- _ Past bij je persoonlijkheid (jouw basics zijn niet gelijk aan die van mij)
- _ Ton sur ton, oftewel twee of drie nuances van één kleur, of juist drie of vier totaal verschillende kleuren (zoals grijs, wit, blauw en groen)

Misschien denk je nu: leuk zo'n investering, maar wat levert het op?

Als moeder van een zoon en twee 'liefdochters' – stiefdochters klinkt zo onaardig – ben ik heel pragmatisch en probeer ik zo efficiënt mogelijk met mijn tijd om te gaan. Een goede basisgarderobe scheelt ten eerste **tijd**. Tegenwoordig kunnen we ons geen miskopen meer veroorloven. Dus is het slimmer om te investeren in een multifunctionele basis van goede prijs/kwaliteit, waarmee je oneindig kunt combineren. Het scheelt dus ook **geld**. Je kunt een euro maar één keer uitgeven. Maar wat het bovenal oplevert is **rust**. In je kast en in je hoofd.

Lingerie

De werkelijke basis van je outfit is lingerie. Veel mensen trekken eerst hun lingerie aan en bedenken dan pas welke kleding ze erover aan gaan trekken. Maar de beha die je als eerste aantrekt, kan qua materiaal of kleur zomaar slecht werken bij de top die je daarna kiest. Of je gaat voor een string die vervolgens boven je jeans uitpiept. Kies dus eerst je outfit uit en pas daar je lingerie op aan. Ik zie het als mijn missie om vrouwen bewust te maken van hun onderkleding. Het is hard nodig: maar liefst tachtig procent van de vrouwen draagt nog altijd een verkeerde behamaat. Niets zo storend als een flubber onder je oksels of niet twee, maar vier billen in je achteraanzicht. Of hij nu te klein is, waardoor de huid knelt en uitpuilt, of te groot, waardoor bijvoorbeeld je borsten onvoldoende ondersteuning krijgen: de gevolgen van een verkeerde lingeriemaat kunnen desastreus zijn voor je uitstraling. Laat je behamaat één keer per jaar opmeten.

— opdracht 5 — Is jouw basis in orde? Gebruik deze 'jas tot tas'-boodschappenlijst en vink af welke elementen aanwezig zijn. De missing links zijn jouw nieuwe shopdoel.

- _ 01 Jas
 - ☐ Trenchcoat
 - ☐ Leer, suède
 - ☐ Jeansjack
 - ☐ Mantel
 - ☐ Cape
 - ☐

- _ 02 Colbert
 - ☐

- _ 03 Vest/trui
 - ☐ Vest
 - ☐ Lang/oversized vest
 - ☐ Sweater
 - ☐

- _ 04 Blouse
 - ☐

- _ 05 Top/T-shirt
 - ☐ T-shirt (effen, pinstripe, print)
 - ☐ V-halstruitje
 - ☐ Top (luke materiaal, gelegenheid)
 - ☐ Longsleeve
 - ☐ Singlet
 - ☐

- _ 06 Jurk/rok
 - ☐ Jurk
 - ☐ Tuniek
 - ☐ Rok
 - ☐

- _ 07 Broek
 - Pantalon
 - Harembroek
 - Jumpsuit
 - Legging
 -
- _ 08 Jeans
 - Skinny (low crotch) jeans
 - Slimfitjeans
 - Boy/girlfriendjeans
 -
- _ 09 Lingerie
 - Beha
 - Tailleslip
 - String
 - Hipster
 - Slipdress
 -
- _ 10 Accessoires
 - Sjaal
 - Ketting
 -
- _ 11 Schoenen
 - Enkellaarsje
 - Sneakers
 - Hakken
 - Herenschoen
 - Laars
 - Flatje
 - Regenlaars
 - Sandaal, klompje
 -
- _ 12 Tas
 - Clutch
 - Handbag
 - Oversized tas
 - Tas-in-tas
 -

**Roomspray*
 Dyanne: 'Dit is een huisparfum. Een kleine, luxe, onmisbare geur. Mij geeft het een gevoel van thuiskomen.'

Begin dus als eerste bij je lingerie, nadat je jouw outfit voor die dag hebt bepaald.

Vertrouwde geur

Reuk is het eerste zintuig dat je ontwikkelt. Slechts enkele dagen na de geboorte kan een baby de geur van haar moeder al herkennen. Kun je nagaan. Geur is voor mij eigenlijk net zo'n belangrijk basiselement als welk kledingstuk ook. Als ik na een lange werkdag thuiskom, steek ik meteen mijn geurkaarsen aan, doe ik de open haard aan en spray ik *room-spray** door mijn hele huis. Deze geuren activeren voor mij het gevoel van thuis en ontspannen zijn. Het verandert de sfeer en geeft me onmiddellijk een geborgen gevoel. Een subtiel geurende bodycrème heeft op mij datzelfde effect. Het effect van zo'n geur op mijn kindje is ook opvallend. Christian kon als baby al heerlijk rustig worden als zijn oma stiekem mijn bodycrème opdeed, terwijl zij op hem paste. Die geur verbindt hem met mij en daardoor voelde hij zich thuis. Geuren leggen zich al vroegtijdig vast in je geheugen. Ga maar eens na wat jou precies herinnert aan die heerlijke thuismomenten: de geur van versgebakken koekjes, het parfum van je oma, de vertrouwde geur van je favoriete knuffel. Bij de geboorte van Christian heb ik een geboortekaartje laten maken met daarin een klein, persoonlijk parfumflesje. Zijn eigen geur. Hoe mooi is het om vanaf je geboorte al een vertrouwde geur om je heen te hebben. Ik spray het op zijn knuffels en kleding. Op die manier draagt hij altijd een geborgen gevoel bij zich. Zelf neem ik altijd geurstokjes mee als ik in een hotel slaap. Dan heb ik toch een beetje het gevoel dat ik mijn thuis meeneem.

Thuis

Thuis is misschien wel het mooiste woord dat onze taal rijk is. Het staat voor 'vertrouwd' en 'ongeremd jezelf zijn'. Thuis word je omringd door mensen die jou kennen. Met het dicht-slaan van de voordeur kun je je keurslijf laten vallen, een gemakkelijke broek en sloffen aantrekken en je veilig en geborgen voelen. Ken je nog dat gevoel dat je 's avonds werd ingestopt door je vader of moeder? Zo strak dat de kans groot was dat je de volgende ochtend op exact dezelfde manier wakker werd. Dat op-en-top geborgen gevoel, waarbij je de dag met rust laat en alleen maar warmte voelt. Dat is thuis

zijn voor mij. Voor sommigen is thuis echter helemaal geen thuis. Als je ouders besluiten om te gaan scheiden, kan het bijvoorbeeld voelen alsof je hele zijn op z'n grondvesten schudt. Ook mijn ouders zijn even uit elkaar geweest toen ik negen jaar oud was. Ze spraken elkaars taal niet meer en mijn vader ging tijdelijk in een buitenhuisje wonen. Het voelde alsof de grond onder mij vandaan werd geslagen. Vaders en moeders horen bij elkaar, vond ik. Gelukkig zijn ze weer bij elkaar gekomen, maar het had wel zijn weerslag op mijn zijn. Ik heb in die tijd veel aandacht gevraagd met mijn grote fantasie. Of ik liep weg. Dan pakte ik de bus en stapte ik ergens in Hilversum uit, niet zo ver van huis. Ik dacht namelijk wel te weten waar mijn oma's woonden. Het was meer een rebelse actie dan dat het echt een groot effect had. In de derde klas van de lagere school ben ik blijven zitten omdat ik meer met thuis bezig was dan met staartdelingen. Ik voelde me ontzettend verantwoordelijk voor mijn ouders en werd deels ook behandeld als een volwassene, terwijl ik eigenlijk nog maar een kind was. Hierdoor ben ik snel volwassen geworden en realiseerde ik me dat je thuis zomaar weg kan zijn. Ik leerde een belangrijke les: als je huis je thuis niet meer is, zul je je thuis in jezelf moeten vinden.

Intuïtie als basis

Mijn onderbuikgevoel is een belangrijke innerlijke basis waar ik altijd op terug kan vallen. De rode draad in mijn zijn. In mijn stylingwerk voel ik altijd letterlijk in mijn buik wanneer er iets niet klopt. Het is een extra zintuig dat we allemaal in ons hebben. Toch zijn we niet altijd eerlijk over dat gevoel. Terwijl de drukte ons opslokt, is het dit zintuig dat we als eerste verloochenen. We schakelen over op standje overleven en nemen er de tijd niet voor.

Door een opeenstapeling van gebeurtenissen in mijn leven, ben ik meer intuïtief gaan leven. Ik heb het over heftige ervaringen die iedereen kunnen overkomen. De zware hersenschudding die ik opliep door een val met mijn hond. Mijn zwangerschap; een periode waarin mijn lichaam in de verste verte niet werd gespaard. Of de inbraak in mijn bedrijf, waarbij vierhonderd vierkante meter aan spullen zijn weggeroofd. Jàren aan archiefmateriaal: zomaar weg. Maar ook het grote verlies van hond Redt maakte dat ik terugging naar mijn

opdracht 6 Hoe ruikt
jouw huis, jouw
slaapkamer, jouw
lief? Wat is jouw
lievelingsgeur? Mijn
allermooiste geur vind
ik in het nekje van
mijn kind.

opdracht 7 In welke
kleding voel jij je
thuis? Vaak is dit
kleding waarin je
niet voelt wat je
draagt. Waarom zou je
niet een beetje van
dat comfort in elke
outfit stoppen? Denk
aan een zijdezachte
blouse, een oude
jeans die je overal
mee kunt combineren,
of een naadloze top
die aanvoelt als een
tweede huid. Binnen
jouw stijl bestaan
zoveel mogelijkheden
om je thuis te voelen
en toch gekleed over
te komen.

gevoel. Het zijn allemaal momenten waarop je jezelf afvraagt: waarom overkomt me dit? Wat moet ik hieruit leren? Je kunt natuurlijk stellig doorgaan met je huidige manier van leven, zonder je intuïtie te laten binnenkomen. Toch zul je merken dat door dit soort wendingen in je leven ook heel veel vragen opborrelen. Zal ik de deuren van mijn bedrijf maar sluiten? Leef ik wel het leven dat ik wil leven? En waarom leef ik zo? De antwoorden komen eigenlijk vanzelf.

Kijk bijvoorbeeld naar mijn val die een hersenschudding veroorzaakte. Ik weet nog dat ik hard over straat rende, met aan elke kant een hond. Plotseling kruisten de twee honden voor mijn voeten en struikelde ik over ze heen. Met een smak viel ik op de grond. Als ik eraan terugdenk, word ik weer misselijk. Dat geluid van knarsende botten en tanden ging door merg en been. Mijn linkerkant was helemaal stuk, mijn tanden lagen eruit en ik had een zware hersenschudding. Rocky Balboa was er niets bij. Maar zodra mijn gezicht genezen was, ging ik weer aan het werk. Mij krijg je er niet zo snel onder, dacht ik stoer. Maar het was veel te snel en veel te heftig. Ik heb nog één aflevering *Passion for Fashion* gedraaid, maar je zag gewoon dat ik aan de medicatie zat. Ik moest het programma uit handen geven, net als de rest van mijn toko. Ik was zo moe dat ik niet eens een e-mail kon versturen, laat staan dat ik voor de camera's kon staan. Een paar weken later zou mijn kledinglijn DYANNE+ gelanceerd worden en ik moest en zou deze tijdens de opening op de Dam opdragen aan mijn moeder. Hoe ik het heb gedaan, weet ik niet. Er kwamen allerlei mensen op me af, ik dreunde mijn toespraak op en gaf zelfs nog wat stijladviezen op het podium. Backstage kwam het plafond op me af. In de auto ging het licht uit. Ik viel flauw. **Het was exact dat moment waarvan ik leerde: je moet luisteren naar dat stemmetje diep vanbinnen.** De mensen om mij heen zeiden het zelfs nog tegen me, maar ik durfde niet. Ik kon mijn werk en de mensen om mij heen niet laten vallen. Er hingen zoveel belangen van af. Toch kon het niet anders. Op doktersadvies moest ik mijn werk maandenlang neerleggen. *Passion for Fashion* ging verder zonder mij en werd ook nog eens in een nieuw jasje gestoken. Dat voelde als een dolk in mijn rug. Ik vind het verdrietig dat ik over mij en mijn programma heb laten beslissen en niet eerder naar mijn lichaam heb geluisterd. Toch voel ik me ook

gesterkt door wat mij toen is overkomen. Ik kies nu intuïtief voor een betere balans en ik verzamel mensen om mij heen die zuiver zijn. Die zelf ook eerlijk zijn. Deze val voelt voor mij als een waarschuwing van boven: ik moet het voortaan op een andere manier doen. Wat is je carrière eigenlijk waard als het ten koste gaat van je gezondheid? Ik merk dat we soms wachten op zulke harde lessen, voordat we weer naar onszelf gaan luisteren. Wacht niet langer. Ik nodig je uit om je intuïtie letterlijk de basis te laten zijn waarop je jouw keuzes baseert.

‘Jij zult de
vriendelijk
woorden
hebt geze
misschien
vergeten,
de ontvan
onthoudt
een leven

ke
die je
gd
n
maar
nger
ze
lang'

—opdracht 8— Pak
intuïtief één
kledingstuk uit je
kledingkast, waarin
jij je helemaal thuis
voelt. Dit is het
uitgangspunt voor de
rest van je outfit,
die je vervolgens
laat afhangen van je
bestemming.

